

Sygn. akt IV U 462/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 listopada 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. B. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2013 r. do 22 sierpnia 2015 r. oraz do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 23 sierpnia 2015 r. do 31 grudnia 2016 r.

Sygn. akt IV U 462/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 listopada 2015r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748) po ponownym rozpatrzeniu wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy z dnia 28.02.2013r. odmówił K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 20.10.2015r. uznał go za całkowicie niezdolnego do pracy do 31.10.2016r., ustalając datę powstania całkowitej niezdolności do pracy na dzień 7.07.2015r., co skutkowało tym, że całkowita niezdolność do pracy nie powstała w czasie ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów składkowych i nieskładkowych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony K. B., podnosząc, że w orzeczeniu Lekarza Orzecznika wskazano, iż całkowita niezdolność do pracy „istniała na dzień 7.07.2015r.”, natomiast w zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że „niezdolność powstała w dniu 7.07.2015r.”, co jest całkowicie sprzeczne z orzeczeniem Lekarza Orzecznika oraz dokumentacją medyczną. Podkreślono, że wnioskodawca od 3 lat jest bez możliwości jakiegokolwiek zarobkowania ze względu na zły stan zdrowia. Korzysta z pomocy (...) (zdiagnozowana choroba wielostawowa, zwyrodnienie obu bioder w tym lewe po operacji endoprotezoplastyki, zwyrodnienie kolan, choroba nadkłykcia

obu łokci tzw. zespół tenisisty, uraz barku prawego z uszkodzeniem stożka rotatorów), Poradni Pulmonologicznej (zdiagnozowana przewlekła astma oskrzelowa i przewlekły katar), Poradni Neurologicznej (choroby zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku piersiowym, lędźwiowym oraz szyjnym – przepuklina) oraz Poradni Kardiologicznej (zdiagnozowana choroba niedokrwienna serca związana z mostkiem mięśniowym nad tętnicą wieńcową, nadciśnienie tętnicze, komorowe zaburzenia rytmu serca). Wskazano, że choroby te nie powstały dopiero od dnia 7.07.2015r. – jak uważa ZUS – tylko znacznie wcześniej, co udowadnia dokumentacja medyczna zawarta w aktach sprawy IV U 184/15, w której Sąd Okręgowy uchylił zaskarżoną decyzję z 8 sierpnia 2013r., przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ZUS i umorzył prowadzone postępowanie. Ubezpieczony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji z dnia 10.11.2015r. i przyznanie świadczenia rentowego na podstawie wniosku z dnia 28.02.2013r. wraz z rewaloryzacją i odsetkami ustawowymi (odwołanie k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie bądź odrzucenie na podstawie art. 477⁹§3¹ kpc, podnosząc argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV U 1362/15 Sąd Okręgowy w Siedlcach odrzucił odwołanie K. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10 listopada 2015r. Na skutek zażalenia na w/w orzeczenie Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 20 maja 2016r. w sprawie III AUz 78/16 uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. B., ur. (...), w okresie od 26.12.2010r. do 31.07.2012r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z dnia 26.01.2011r. i z 26.07.2011r. k.37-39 i k.48 akt rentowych za wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy). Decyzją z dnia 24 sierpnia 2012r. organ rentowy, działając na podstawie art. 6 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27.06.2009r. (decyzja z 24.08.2012r. k.64 akt rentowych za wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy).

W dniu 28 lutego 2013r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-3 akt rentowych). Decyzją z dnia 8 sierpnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 8.08.2013r. k.15 akt rentowych). Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014r. wydanym w sprawie IV U 787/12 Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołania ubezpieczonego od decyzji z 24 sierpnia 2012r. i 8 sierpnia 2013r. (wyrok SO w Siedlcach z dnia 26 czerwca 2014r. k.82 akt sprawy IV U 184/15). Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 4 listopada 2014r. wydanym w sprawie III AUa 755/14 uchylił w/w wyrok w zakresie odwołania od decyzji ZUS z dnia 8 sierpnia 2013r. i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania, zaś w pozostałym zakresie apelację oddalił (wyrok SA w Lublinie z dnia 4 listopada 2014r. k.115 akt sprawy IV U 184/15). Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowieniem z dnia 17 września 2015r. w sprawie IV U 184/15 uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. celem ponownego rozpoznania, jednocześnie umarzając postępowanie (postanowienie SO w Siedlcach z 17 września 2015r. k.162 akt sprawy IV U 184/15).

Rozpoznając ponownie wniosek organ rentowy skierował K. B. na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z dnia 20 października 2015r. uznał go za całkowicie niezdolnego do pracy do 31 października 2016r., wskazując, że niezdolność ta istniała na dzień 7 lipca 2015r. Decyzją z dnia 10 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na w/w orzeczenie, a także podnosząc, iż całkowita niezdolność do pracy nie powstała w czasie ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczony ma 45 lat, z zawodu jest futrzarzem-garbarzem. Do czerwca 2009r. pracował jako kierowca w piekarni. W dniu 27 czerwca 2009r. podczas podnoszenia ciężaru o wadze ok. 30-40 kg poczuł ból prawego stawu barkowego, a zdarzenie to zostało zakwalifikowane jako wypadek przy pracy. Od czasu wypadku przebywał na rencie i podjął wówczas naukę w liceum ogólnokształcącym, a później w szkole policealnej na kierunku technik BHP. Nigdy nie pracował w tym zawodzie (wyjaśnienia ubezpieczonego k.123v akt sprawy).

U K. B. rozpoznano stan po urazie prawego stawu barkowego z częściowym uszkodzeniem stożka rotatorów, po leczeniu nieoperacyjnym, z ograniczeniem zakresów ruchomości stawu; chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych, stan po protezoplastyce całkowitej lewego stawu biodrowego; przewlekłą chorobę wieńcową związaną z mostkiem mięśniowym nad tętnicą wieńcową (GZP); komorowe zaburzenia rytmu serca; nadciśnienie tętnicze umiarkowane oraz otyłość. Z powodu choroby zwyrodnieniowej lewego stawu biodrowego uznano wnioskodawcę za osobę całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej od dnia przyjęcia na Oddział (...)Urazowy w dniu 23 sierpnia 2015r. Po zabiegu operacyjnym wykonanym w dniu 26 sierpnia 2015r. K. B. wymaga długotrwałego leczenia rehabilitacyjnego w celu poprawy sprawności i wydolności chodu. Powyższe skutkuje tym, iż całkowita niezdolność do pracy trwa do 31 grudnia 2016r. Do dnia 31 lipca 2012r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wówczas u K. B. rozpoznano zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu biodrowego kwalifikujące się do całkowitej protezoplastyki oraz zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego. Takie zmiany w znacznym stopniu ograniczają zdolność danej osoby do wykonywania prac wymagających chodzenia, chodzenia po schodach, dłuższego stania, podnoszenia i przenoszenia ciężarów, pracy kierowcy zawodowego. Z tego względu ubezpieczony od dnia 1 sierpnia 2012r. do czasu wykonania całkowitej protezoplastyki lewego stawu biodrowego pozostawał osobą częściowo niezdolną do wykonywania pracy zarobkowej z powodu ogólnego stanu zdrowia. Zmiany zwyrodnieniowe stawów lewej kończyny dolnej już wówczas sprowadzały częściową niezdolność do pracy w zawodach, które ubezpieczony wykonywał, w tym pracy kierowcy. Wnioskodawcę uznano za częściowo niezdolnego do pracy od 1 sierpnia 2012r do 22 sierpnia 2015r. z ogólnego stanu zdrowia (opinia biegłych lekarzy kardiologa, ortopedy i neurologa z dnia 19 lipca 2016r. k.75-75v akt sprawy; opinia uzupełniająca z dnia 13 października 2016r. k.95 akt sprawy; opinia uzupełniająca z 30 listopada 2016r. k.116 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. B. okazało się uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach wyszczególnionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest osobą niezdolną do pracy oraz jaki jest stopień tej niezdolności. W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody w postaci opinii oraz opinii uzupełniających biegłych lekarzy kardiologa, neurologa i ortopedy dały podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji i do ustalenia, że ubezpieczony jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy, przy czym w okresie od 1 lutego 2013r. do 22 sierpnia 2015r. jest to renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a za okres od 23 sierpnia 2015r. do 31 grudnia 2016r. – renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Sporządzone w sprawie opinie są spójne, logiczne oraz należyście uzasadnione. W trakcie postępowania organ rentowy wnosił zastrzeżenia co do

ustaleń biegłych odnoszących się do częściowej niezdolności do pracy od 1 lutego 2013r. do 22 sierpnia 2015r., nie kwestionował zaś ustalonej całkowitej niezdolności do pracy. Nie może jednak ująć uwadze, że biegli, którzy wydali opinie w niniejszej sprawie, opiniowali także w sprawie z odwołania ubezpieczonego od decyzji o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i już wtedy – biegli ortopeda i neurolog – wskazywali na częściową niezdolność wnioskodawcy do pracy w okresie od 1 sierpnia 2012r. do 31 grudnia 2013r. z ogólnego stanu zdrowia w związku z dysfunkcją układu ruchu spowodowaną przewlekłymi zespołami bólowymi i ograniczeniami ruchomości stawów: głównie lewego stawu biodrowego i kolanowego. Opinia ta i opinia ja uzupełniająca została złożona w sprawie IV U 787/12 i jest datowana na 30 października 2012r., a uzupełniająca na 17 stycznia 2013r. (k.8-8v i 22 akt sprawy IV U 184/15). Co prawda opinie te nie stały się podstawą rozstrzygnięcia Sądu w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, gdyż biegli stwierdzili częściową niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia i bez związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 czerwca 2009r., niemniej jednak obecnie konsekwentnie podtrzymują swoje wcześniejsze ustalenia. Zdaniem Sądu już wówczas zachodziła podstawa do orzeczenia u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy, a niezdolność ta na skutek rozwoju choroby i pogorszenia stanu zdrowia przekształciła się w całkowitą niezdolność do pracy. Wobec tego nie zasługuje na aprobatę stanowisko organu rentowego, iż brakowało podstaw i dowodów do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy, w konsekwencji czego wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii nowych biegłych podlegał oddaleniu. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że biegli częściową niezdolność do pracy rozpoznali u wnioskodawcy od 1 sierpnia 2012r., ale z uwagi, iż wniosek o rentę pochodzi z 28 lutego 2013r., to prawo do renty mogło zostać przyznane od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek, czyli od 1 lutego 2013r. Upřednio K. B. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 31 lipca 2012r., a zatem od ustania tego prawa do powstania ponownej niezdolności do pracy – z ogólnego stanu zdrowia upłynęło mniej niż 18 miesięcy. Zgodnie zaś z art. 61 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem stwierdzić, że K. B. spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Za dowodem z opinii biegłych lekarzy kardiologa, ortopedy i neurologa Sąd uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy od dnia 1 lutego 2013r. do 22 sierpnia 2015r. oraz za całkowicie niezdolnego do pracy od 23 sierpnia 2015r. do 31 grudnia 2016r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.